

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.17. Tempus vestrum &c. Diabolus, quo nos perdat, attendit modicum sibi esse tempus: tu illud quoque considera, quo te salues, & muscipulam, quam vidit Amos reformida.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

err sirenmesu sunt. O rem stupendam! erat circumcisio adeo grauis, vt patuit in filijs Sichæ, cum tansi essent parui & magni, quas voces, quos planctus, quas fundebant lacrymas! quòt singultus in cœlum dirigebantur ex dolore nimio, quem adferebat illis circumcisio? quid ergo Abrahâ, an saltè vel modicè differes tam ardui præcepti & vniuersalis executionis? cum Deus subpœna mortis animæ præcipiat, ego nū diutius expectabo? si forte quis hac nocte discesserit, an expediret vt tanta iactura cor meū lamenta patere? ut abhominatio respōdet Abraham, non est differendum, illud quod Deus præcipit ago dum, quātūlibet arduum sit, & molestum: illico mandetur executioni.

§. 17. Tempus vestrum &c. Diabolus, quo nos perdat, attendit modicum sibi esse tempus: tu illud quoque considera, quo te salues, & muscipulam, quam vidit Amos reformada.

46 **H**æcilius cōstringamus. Diabolus furibundus circumuolitat, nec horam, nec in-
terdum adolescentē profectuat, dū est in gra-
tia: quia prouidet, quòd si diuisi uiueret, d. m-
naretur, illudque complet Salom. *Raptus est uo-*
malitia mensares intellectum eius: aut no filio Sap. 4. 10
deperat animæ illius. Quocirca summo maue
non omittit eius procurare damnationem, quæ
videt amicum Dei: pollet enim fieri, vt mane
Deus illum raperet ac incolumem seruaret, &
proinde nullū sibi superesset tempus, quò il-
lus intendere damnationem, quid igitur? quo-
tidie suspicatur vltimum esse vitæ diem vnus-
cuiusque: vnde nullo modo patitur elabi vel
vnicam horam, quā non omnem sibi possibi-
lem adhibeat, nosperendi diligentiam. Si dia-
bolus in crastinum non differat insti procurare
perditionem: quia licet illi videatur, quòd qui-
dem naturaliter vitam habeat ad multos dies
securam: porro videt quòd Deus additō suo
suo serutinio quandoque dum minus cogitat,
illū ei eripit, loco statuit securo & de vitæ hu-
ius periculis eripit euidenioribus: hoc est: *Seis;*
quod modicum tempus habet. Te vero, qui nec
scientiā nosti naturali, vitum cras victurus sis,
& quotidie cernis præ oculis in peccatoribus
tremenda Dei iudicia: talis enim saluus decu-
bit, & incolumis, quem mane ad sepulchrum
extulerunt: talis autem vegetus surrexit & in-
reger, solem tamen non vidit occidentem, aliter
autem adolescens quem dixisses adeo robustum
vt vendere potuisset, sic loquamur corporis va-
letudine, inopino corripitur exanthemate, quo
per singula momenta ad funera rapitur: similiter
& vicinus tuus corporis crassitie turri compa-
randus subito apoplexia tangitur, vel lethargo,
sæpe hinc cecidit, vt nec semel in se potuerit
introuerti: quæ te in quā debet torquere cura, &
quā iuste tibi timendum, ne quisque dies tibi
sit vitæ postremus quam serio tibi incumbie
sic tempus impendere quasi tibi nullum crasti-
num esset aduenturum.

I. Diabolus sepe fallitur circa hominis corporalem dispositionem.
hanc autē nouit esse breuem. Oprimè sit quòd
Iob scripsit: *Breuis dies hominū sunt &c. homo*
natus de muliere, breuis viuens tempora &c.
Obijces: sic ita: hoc enim & nos nominamus om-
nes, sed cur ita festinandum? licet intelligat,
quòd absolute vita diuturnior eius qui diutius
vixit, breuis sit, cum paucis tantū annis perse-
ueret, an non magnus est Astrologus, qui ex in-
fluxu stellarum in ortu illius cognoscit, quòd
viginti adhuc annis vel triginta sit superuictu-
rus? an non expertus est medicus, qui cognos-
cit, & explorat humores corporis vnus cuius-
que & notat in hoc esse bene temperatos & sa-
lute potiri eum incolumi? an non corporis tui
cognoscit compositionem, & videt nihil nunc
esse, quòd tibi possit mortem inferre?

Non abnuo: etenim cognoscit totā naturā: sed
tamen intelligit à Deo mundū gubernari, cuius
erga mortales singularis est prouidentia, & quòd
aliquando secretis suo iudicio, subito hinc illū
rapiat, cui vita videbatur fu iura diuturnior, &

interdum adolescentē profectuat, dū est in gra-
tia: quia prouidet, quòd si diuisi uiueret, d. m-
naretur, illudque complet Salom. *Raptus est uo-*
malitia mensares intellectum eius: aut no filio Sap. 4. 10
deperat animæ illius. Quocirca summo maue
non omittit eius procurare damnationem, quæ
videt amicum Dei: pollet enim fieri, vt mane
Deus illum raperet ac incolumem seruaret, &
proinde nullū sibi superesset tempus, quò il-
lus intendere damnationem, quid igitur? quo-
tidie suspicatur vltimum esse vitæ diem vnus-
cuiusque: vnde nullo modo patitur elabi vel
vnicam horam, quā non omnem sibi possibi-
lem adhibeat, nosperendi diligentiam. Si dia-
bolus in crastinum non differat insti procurare
perditionem: quia licet illi videatur, quòd qui-
dem naturaliter vitam habeat ad multos dies
securam: porro videt quòd Deus additō suo
suo serutinio quandoque dum minus cogitat,
illū ei eripit, loco statuit securo & de vitæ hu-
ius periculis eripit euidenioribus: hoc est: *Seis;*
quod modicum tempus habet. Te vero, qui nec
scientiā nosti naturali, vitum cras victurus sis,
& quotidie cernis præ oculis in peccatoribus
tremenda Dei iudicia: talis enim saluus decu-
bit, & incolumis, quem mane ad sepulchrum
extulerunt: talis autem vegetus surrexit & in-
reger, solem tamen non vidit occidentem, aliter
autem adolescens quem dixisses adeo robustum
vt vendere potuisset, sic loquamur corporis va-
letudine, inopino corripitur exanthemate, quo
per singula momenta ad funera rapitur: similiter
& vicinus tuus corporis crassitie turri compa-
randus subito apoplexia tangitur, vel lethargo,
sæpe hinc cecidit, vt nec semel in se potuerit
introuerti: quæ te in quā debet torquere cura, &
quā iuste tibi timendum, ne quisque dies tibi
sit vitæ postremus quam serio tibi incumbie
sic tempus impendere quasi tibi nullum crasti-
num esset aduenturum.

Hæc mente voluebat Dauid, illi que ver-
bis indicabit: *Eccc mensurabiles posuisti*
dies meos: Quæ verba sic transtulerunt Sep-
tuaginta: *Eccc veteres posuisti dies meos.*
Vt exposuit eum D. Ambrosio, D. Au-
gustinus Perpende, Domine mi, quod vete-
res mihi dies tribueris, Cur quæso dies appel-
lat veteres? præclara hic congerunt SS. Pa-
tres, sed propositio seruiet quòd ante sugges-
imus: nempe, quòd in Sacris litteris idem signi-
ficent seu conuertantur: aliquid antiquari, seu
senescere, & prope interitum esse: ita loqui-
tur
X x x a sur

Sap. 4. 10

Seis;

§. 38. 6h
11.
Nostri
diesunt
veteres.
in Ps. 38.

X x x a sur

perest nisi vt tradatur seli denorandus. Sic fax-
penamero Deus miseros cōprehendit terrenos,
quos vocat: *Habitatores terræ*, quando mions
sibi consulant, quando in ambas dormiunt au-
res, omnino mortis immemor.

VI. Quare fallaciter velut in muscipula Deus
Pharao peccatores rapiat, & cōcludat parit in Pharao-
quasi in ne. Egrediuntur Israelita de Ramesse in Soc.
musci. hoth, deinde Ethan & ad vltimos deserti ter-
pula minos transgrediuntur: *Castra metati sunt in*
extremis finibus solitudinis. Hic iam illis exi-
est. stentibus præcipit Deus Moyfi: dic illis; hæc
Exo 13. dicit Dominus: *Reuersi castra mesentur è regio-*
20. *ne Ehibahiroth, quæ est inter Magdali, & mare*
Exo. 14. *contra Beelsephon.* Hæc omnia sic fieri volo, in-
quit Deus, quia hoc modo deipere intendo
Pharaoem: *Diuturnusque est Pharao super filijs*
Israel, coactiati sunt in terra, conclusit eos de-
fortum, & indurabo cor eius, ac persequetur
vos, & glorificabor in Pharaone. Prodit in ac-
nam cum exercitu suo Pharao, fugientes infe-
quitur Israelitas, conclusos cernit illos in de-
sero, quos ipsa solitudo eius videtur tradere
velle potestati; intrat populus per maris rubri
profunda inoffenso pede; persequitur illum
Pharao superbia & vindicta flagrans, sibi per-
suadens quod aqua transitum illis negante, vel
omnes mergerentur: vel manibus suis traderen-
tur, sui que exercitus occidendi: *Persequar, &*
comprehendâ, implebitur anima mea. Chaldaei a
verbo legit: *Saturabitur ex eis anima mea.* In
Hebraeo, secundum Lipomanum, *Explebitur*
ex eis desiderium meum. Ingre ditur vadæ ab
viroque latere supentes exercitus Pharaonis
insequens Israelitas: *Persequenteque Ægyptij*
ingressi sunt post eos & omnis equitatus Pharao-
nis, currus eius, & equites, per modium maris.
Sed aurora lucente Deus accurrit populi sui
defensor fortissimus. *Lamq; aduenerat vigilia*
matutina; & ecce respiciens Dominus super ca-
stra Ægyptiorum per columnam ignis, & nubis
interfecit exercitum eorum; illi agnoscunt, &
Domini impletur oraculo: Glorificabor in Pha-
raone scientique Ægyptij quia ego Dominus. Nec
aliter se res habuit; manum enim Domini
potentem agnouerunt, quæ contra eos erexerat,
omnesque in apertam fugam mortemque com-
pulerat: *Fugiamus Israelites; Dominus enim*
pugnat pro eis; Porro dum fugam meditantur, &
egressum, ecce dolent sibi aquis regressum im-
peditum: *Fugientesque Ægyptij occurrerunt aquis,*
& inuoluit eos *omnis in modis fluitans.* Ad

solâ virg; Moyfi percussione omne aquæ Pha-
raonis demersit ut exercitû, & medijs fluctibus
milites omnes, currus & equites absorberunt.

Quærit hic Hugo de S. vi. *Si non videbatur* Apud
Ægyptij Israelitas præcedentes propter nubem in-
terpositâ, quomodo sequi potuerunt? respondet, *Exo. 14.*
quod Non poterant eos videre per fœta illos amen *Tex. 3.*
sentiebant; videbantur ex odore subleui Israe-
litas eosque insequi, sicut mus ex odore casei
muscipulam ingreditur; & ad hoc illos Deus
mortuos ad litos eiecit, Objicit hic Caiet, qui
fieri potuit istud; demersus enim non nisi post
triduum aquis supernat, quod & illis videtur
contigisse: *Submersi sunt quasi plumbum in*
aquis vehementibus, operuit eos mare &c. Sic
enim, ut tamen voluit Deus hoc in tuâ operari vi-
litatem, vnde voluit, vt illico supernarent, &
eorum viderent illi cadavera quæ tu pariter vi-
deres, vt inde cognoscas, quomodo Deus illos,
quasi in muscipula cōprehenderit: quia eò ipso
quod persequerentur Israelitas, voluit Deus vt
se captos agnoscerent, & tunc propriam inueni-
rent mortem, quando minus quidquam de illa
mali suspicabantur, quinimo de illis cecinit
Moyfi, in Cant. *Ascenderunt populi & irati sūt:*
dolores obrinuerunt habitatores Philistij legit
Caiet, ex Hebreo: *Audierunt populi tremunt,*
tremor apprehendit habitatores Philistij. Ori-
genes interpretatur Philistij idem esse ac
Cadentes populi; nam illi sunt, qui dum majori
stertit; mortis locordia, in ipsam incidunt per
illud ipsum, quod suis querunt in cætionibus.
Nec hoc mirandum, quod Deus te velut in mu-
scipula ad tuum comprehendat supplicij, quæ-
doquidem te diabolus quotidie per culpam
tuam, te velut in muscipula, comprehendat.
Subtiliter expendit D. Aug. daemones in hoc
mundo esse venatores, eorumque instrumenta
venatoria esse muscipulas; xbi namque nostra
lectio habet: *ipse liberavit me de laqueo venan-*
tium: Legit ipse: *de muscipula venantium.*
Quinam sunt illi venatores? in propatulo est,
esse daemones. Et quibus nos venantur? musci-
pulis: miseros nos, quos diabolus excipit & ca-
pit velut mures, nobis; parat muscipulas. Quò-
mus in muscipula comprehenditur? modico
casco tostato illo similiter nos diabolus compre-
hendit sicut te miserum comprehendit vultu
talitæ pella ceruicis compositione, te quoque deti-
net in huius muscipula cōbunatus, vt neficias
præ nimia stultitia tua, quomodo egrediaris: te
similiter lucro quatub; reuinciorum, te pariter
detinet.

XXXX a. detinet,

detinet, quia tu detines bona aliena, tibiq; persuades nullas tibi esse vires, quibus hanc dirumpas muscipula, & tu pariter in illo detinearis officio, quod iniquis medijs iniuste obtinuisisti. Propitius sit mihi Deus, (inquit D. Aug.) heu quantos diabolus decepit in muscipulis! o quanta calamitas, nos tam turpiter ab illo comprehendi.

VIII. Cum ergo tanta vestra sit calamitas, inquit Deus, ut vos patiamini, velut mures insipientes, per culpas vestras comprehendi: vos ego velut in muscipula, vobis ad poenam, comprehendat: sicut enim illa mus comprehenditur, quando sibi omnem pollicetur & ingressum & egressum, nec esse credit qui ponat obicem, quo minus tostum corrodat caseum, pessulum decidit & comprehenditur, nec patet illi egressus donec adiens parati feles eum devoratur; simili modo, quando sibi tales omnem persvadent securitatem, suis vacantes delicijs, & minus de malo cogitant: pessulum cadere infirmitatis, apoplexiæ, exanthematis, lethargi, quibus eorum anima velut captivatur, ut nec sibi possint attendere, nec peccatis suis, nec exonerationibus, quibus grauius tenentur: donec è corpore decedentes feles expeccat ipsos infernalis, devoratur; qualis erat Rex Balthasar in die lætitiæ suæ, conuiuio delectatus opiparò. Quam autem caseum arripuit coenæ ac deliciarum, omni postposita mali formidine? & ecce subitò laqueus cadit, nec à quo deieciator, aduertit, vnicam tantum notat manum scribentem & proloquentem, mortem illi iam esse in ostij. Quam quietus diues ille, de quo Dominus, in lecto suo decumbens, suarum caseo diuitijs si inleatus, illas ambabus animæ manibus apprehendens, intellectu nimirum & voluntate: sic a imani suam alloquitur: Anima mea habes multa bona, posita in annos plurimos: comedo, bibe, opulans, & ecce subito corruit decipula, hac coelesti vocellu perterrente? Stulte hac nocte animam tuam reperitunt à te? qua autem parasti cuius erunt? deuite nimis, hac eadem nocte animam tuam in inferisem, & quid de tantis rebus futurum, quas tibi collegisti? o carnis tuæ cultor quam nulla, muris inftar sollicitudine viuis anxius, etiam tuas ipsas corrodens carnes & salutem, quam perdidisti, & bona tua, quæ viuendo luxuriose prodigisti? o auri cupidissime, quam bonis istis terrenis hæres implexus, ut modum tuæ nolis ponere cupiditati? o dignitatum ardore quam sedulo manum illi iniicis dignitati, medijs

48
IX.
Exemplis confirmatur.

Luc. 12:19

visus illicitis? caue tibi, ne pessulum te comprimat inopinatò: Et qua parasti cuius erunt? Eia igitur Christiane, tempus tibi iam utiliter impendit: Cum tempus habemus, oportet bonum: nam quam diu durat, & semper quocumque volueris, poteris Deum accedere pro animæ tuæ remedio: craftinum non expectes & eo modo viue, quasi tibi nullum esset craftinum obuenturum.

Inquit D. Cyprian, quare Dominus methodum nobis orandi prælegēs: sic dixerit, ut oraremus: Panem nostrum quotidianum de nobis hodie? An non satis tibi d cere, in multis dicit, ut necesse non esset, quotidie Dei portam pulsare, panemq; postulare? an non prudētius illum peteremus in annum integrum, vel mensē, vel saltem hebdomadam? exposcit à Domino Samaritana fontē aquæ sibi taliter erogari, ut necesse nō foret eo amplius ad aquā excurrere: Domine, da mihi hanc aquam ut non sitiam, neque veniam huc haurire. Videtur, quod præcipias, ut quotidianum mendicemus panem, velut ut quotidie nos ipsos fatigemus, Deoque finis molesti, tot repetitis factis que postulationibus. Prudentissima est hæc petitio.

Primo ut doceat vos, quòd Deus libenter vos videat ad ianuam suam misericordix petendo recurrentes: ut enim vos obliget, quatenus quotidie ad illu recurratis, non vult ut hodie petatis nisi quod hodie vobis est necessarium atque intelligaris orationem vestram ita debere esse continuam, ut quotidie vobis sit orandum, atque à Deo postulandum. Secundo: quòd te doceat, quòd in cogitatione tua nullum promittere tibi debeas craftinum, quòd taliter debere esse dispositum, ut credas quòd vitæ tuæ diem hanc tantum modo habeas hodiernum, tuumq; debere esse desiderium adeo feruens Deo, Deiq; regno perfruendi, ut alium vitæ diem præter presens non exoptes: idcirco namq; hanc petitionem: Panem nostrum quotidianum hac ex eius præcepto præcedit: Adueniat regnum tuu. Merito Christi discipulus vitam sibi in die postulabit, qui de craftino cogitare prohibetur, quia contrarium sibi sit, & repugnans, ut quar annis in saculo diu viuere qui petimus regnum Dei uolentior aduenire. Hoc verbis D. Aug. describitur: Longè quidē est dies iudicij, sed vniuscuiusq; hominu dies vltimus longè esse nō potest: quia breuius est vita & quia ipsa breuius semper incerta, quando sit dies tuus vltimus, nescis. Corrige te hodie propter cras &c. Ipsa est, qua multos accendit,

Gal. 6.10

Lib de Ora Domini.

Luc. 11.3

X. Corporis rogamus quotidianum?

100.4.15

D. AVG. Ser. 16. de verbis Domini Tom 10.

dit. cū dicit: cras, cras. & subito offiū clauditur. Remāsit forū corruis uoce cornu: quia nō habuit gemitū colūm, cras, cras, corni uox est &c.

§. 18. Nō potest mundus odisse vos &c. Oderant illi Christum; quia perfectam & arctam proponebat illis ueritatem, quam mundus ordinariē perhorrescit.

19
I.
Mundus
odit ueritatem.

Aliam addit Christus rationem, quā secundā respondet obiectioni, in quā ueritatem dē illū arguebant, quodque ea de causa in Ierusalem non ascēderet; aitq; quod ex fœcordia & pusillanimitate non omittat ascensū in Ierusalem, sed aliā cum premente causa, nempe, quod illum Ierolymis execrarentur mortēque illi inferre cogitarent: *Non potest mundus odisse uos me autem odit: quia testimonium perhibeo, quod opera eius mala sunt* q. d. ab sit omnino, uicioris cōsum, nec fœcordiæ, aut pusillanimitatis iudicium est cautē se gerere cum eo, qui malum tibi machinatur. Continent uerba hæc, licet adeo soauia & pacifica, rigidam fati & asperam reprehensionem, ut eleganter annotauit D. Chryf. Reprehendit illi Christū, quasi timeat ascendere Ierolymam: Christus autem illos reprehendit, quia tales erant, qui possent eō semper ascendere, quando uoluissent; argumentum euidens, quod homines essent mundani, & similes illis de Ierusalem, supra modum nefarijs, dixerant illi Dño: *Manifesta se ipsam mundo: hoc nequaquam ait Christus mihi conuenit, uobis autem optimē: quia uos de hoc mundo estis, & mundum diligitis, qui & ipse uos ut quid proprium diligit, sibiq; conueniens; me uero abominatur quia manifestē suas illi declaro nequitias, atque euidenter illi demonstro, opera eius esse flagitiosa. Quasi apertē dicat supremo me persequuntur odio: nihil enim magis peccator exhorrescit, quam si in medium proferantur eius scelerata, & omnium oculis spectanda proponantur. Hæc ea causa fuit, quare mundus odio Christum & furore mortali sit infectus: Ego quia ueritatem dico uobis quatiē me interficere.*

10a. 8. 4.
Amos 5.
10.
Quis perfectē loquatur ueritatē.

Subtiliter hoc expositum uidit Amos Propheta: *Odio habuerunt corripientem in porta, & loquentem perfectē abominati sunt.* Corruptio in communi, est imperfecta. Notandum uerbum: *Perfectē, excrabantur eum* qui perfectē eos arguebat: hoc est, qui functi atq; uis cōstringebat,

qui satis nō erat corū in communi uitiā carperet, sed in particulari illis hæc obieciebat: *Ux uobis Pharisæi hypocrita &c.* bona est medicinæ doctrina in communi: sed perfecta non est, quia manet in aere, nec aliquem restituit mēbrorū integritati: perfecta uerō est, quando doctrina hæc communis infirmo applicatur particulari, quādo dicit illi: *Dñe mi, necesse est ut brachiū illud cancro putridum abscindatur, & sanguis ille, qui te præfoeat ex corde foras extrahatur, illis quoq; humeris cucurbitæ applicentur, est prædicator medicus: bona est doctrina in communi, sed non perfecta: quando enim proponitur in generali, nullus emendatur. Quando autē loquitur perfectē prædicator: quādo uerbis loquitur terse compositis, & circumflexis sententijs, & quando multā adducit scripturam diuinā & humanitatis elegantias: minimē: sed quando descendens ad particularia, declarat huic, quod cor pessimo illi redūdāt humore malitiæ: & illi, quod ipsi sanguis ex nimia luxuria cōputruit, & nimis repletur ex alienorū honorū rapina, & isti, quantumlibet exterius optimē ualere uideatur, viscera tamen gerat cancro ulcerata.*

Hoc modo Dñs in factis illis loquebatur infirmis, eaque de causa illum odio prosequebatur: *Loquentē perfectē abominati sunt* & hoc ipse testatur: *Mundus me odit: quia testimonium illi perhibeo, quod opera eius mala sunt.* Facē appone prædioni facinus illius detegentē: lumē accende illi qui toto die noctis exoptat tenebras, quibus in tales diuertat ædet agatquecum amica luxuriosē: o quā grauiter in te stomachabuntur, etenim lux illis, ut mors reputatur: hoc ipsum ex mēte D. Greg. Ioh. indicauit: *Cum subito apparuerit, arbitrat ur umbrā mortis.* Verba Saluatoris sol erant clarissimus, quo Pharisæorum tenebræ hypocrisis illuminabantur. Perfectē loquebatur illis ad singulares descendens defectus: unde & oderant illum.

Admirabilis fuit illa sententia uatis Isa. Cō. 50. *Et uorsum est retror: ū iudiciū & in illūa longe stetit: quia corruis in platea ueritas.* Ratio & iusti capatia, inquit Propheta demissa & proiecta in clypeo. Virtus & sanctitas, lugēt interfecit: & quidem eo modo corruit prostrata iacet ut nō sit qui suscipiat infirmā. Quā hoc foret triste spectaculū, si nobilē ueritas uirginē Regis filiā, supra modū diuicē sole uenustiorē, in medio foro, quā omnes inspicat, & cuius pulchritudinē, opes, & progeniem admir-

Luc. 11. 42

Iob. 24.

17.

111.

Isa 59. 14